

2012. március 13., kedd

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

ÁLLÁSFOGLALÁSOK
EURÓPAI PARLAMENT**A nők és férfiak közötti egyenlőség az Európai Unióban – 2011**

P7_TA(2012)0069

Az Európai Parlament 2012. március 13-i állásfoglalása a nők és a férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2011 (2011/2244(INI))

(2013/C 251 E/01)

Az Európai Parlament,

- tekintettel Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2. cikkére és 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 8. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 23. cikkére,
- tekintettel a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló, 1979. december 18-i ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel az ENSZ 1949-es, az emberkereskedelem, illetve mások prostitúciója kizsákmányolásának megszüntetéséről szóló egyezményére,
- tekintettel a negyedik Nőügyi Világkonferencián 1995. szeptember 15-én elfogadott pekingi nyilatkozatra és cselekvési platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005) és Peking+15 (2010) különleges ülésein elfogadott záródokumentumokra,

⁽¹⁾ HL L 101., 2011.4.15., 1. o.

2012. március 13., kedd

- tekintettel az Európai Tanács által 2011 márciusában elfogadott, a férfiak és a nők közötti egyenlőségről szóló európai paktumra (2011–2020) ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság 2010. március 5-i, „A nők és a férfiak közötti egyenlőség iránti fokozott elkötelezettség – A nők chartája” című közleményére (COM(2010)0078),
- tekintettel „A nők és férfiak közötti egyenlőség terén elért haladás – 2010. évi jelentés” című, 2011. február 11-i bizottsági munkadokumentumra (SEC(2011)0193),
- tekintettel a Bizottság 2010. szeptember 21-i, „A nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó stratégia – 2010–2015” című közleményére (COM(2010)0491),
- tekintettel az Alapjogi Ügynökségnek a homofóbiáról, a transzfóbiáról, valamint a szexuális irányultság és a nemi identitás alapján történő megkülönböztetésről szóló jelentésére (2010),
- tekintettel a sértettek védelmére vonatkozó intézkedéscsomagra, amely a következőket foglalja magában: a Bizottság 2011. május 18-i, „A sértettek jogainak megerősítése az EU-ban” című közleménye (COM(2011)0274); a bűncselekmények sértettjeinek támogatására, védelmére, és jogaira vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslat (COM(2011)0275); valamint a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (COM(2011)0276),
- tekintettel a Bizottság „Európa 2020: az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című közleményére (COM(2010)2020),
- tekintettel „A barcelonai célkitűzések megvalósítása az iskoláskor alatti gyermekek gondozására létrehozott rendszerek tekintetében” című, 2008. október 3-i bizottsági jelentésre (COM(2008)0638),
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló 2004/113/EK irányelvre és az Európai Unió Bírósága által 2011. március 1-jén a Test-Achats-ügyben (C-236/09. sz. ügy) hozott kapcsolódó ítéletre ⁽²⁾,
- tekintettel „A nők és a szegénység az Európai Unióban” című, 2005. október 13-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a nemek közötti megkülönböztetésmentességről és a nemzedékek közötti szolidaritásról szóló, 2009. február 3-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel 2010. február 10-i állásfoglalására ⁽⁵⁾ a nők és férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2009, valamint 2011. március 8-i állásfoglalására ⁽⁶⁾ a nők és férfiak közötti egyenlőségről az Európai Unióban – 2010,
- tekintettel a nőkről és a vállalkozásvezetéséről szóló, 2011. július 6-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a nők elleni erőszakkal szembeni fellépést célzó, új uniós politikai keret prioritásairól és körvonalairól szóló, 2011. április 5-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel „A nőket sújtó szegénység megjelenési formáiról az Európai Unióban” című, 2011. március 8-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ A 2011. március 7-i tanácsi következtetések melléklete.

⁽²⁾ HL C 130., 2011.4.30., 4. o.

⁽³⁾ HL C 233. E, 2006.9.28., 130. o.

⁽⁴⁾ HL C 67. E, 2010.3.18., 31. o.

⁽⁵⁾ HL C 341. E, 2010.12.16., 35. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0085.

⁽⁷⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0330.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0127.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0086.

2012. március 13., kedd

- tekintettel a gazdasági hanyatlás és a pénzügyi válság nemi szempontjairól szóló, 2010. június 17-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére (A7-0041/2012),
- A. mivel a nemek közötti egyenlőség az Európai Unió egyik alapelve, amelyet az Európai Unióról szóló szerződés is rögzít, és mivel az Unió minden tevékenységét illetően elkötelezte magát a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítése mellett, és mivel az e területen elért fokozatos előrelépés ellenére továbbra is sok az egyenlőtlenség a nők és a férfiak között;
- B. mivel a gazdasági válság idején a nők munkaerő-piaci helyzetének és gazdasági függetlenségének megerősítése nem pusztán morális kötelesség, hanem gazdasági kényszerűség is; mivel az EU 2020 stratégia magában foglalja azt a kiemelt célt, hogy a foglalkoztatási rátát a 20 és 64 év közötti nők és férfiak esetében 75%-ra emeljék;
- C. mivel Európa jövőbeni gazdasági versenyképessége és jóléte alapvetően függ attól, hogy képes-e teljes mértékben kihasználni munkaerőforrásait, ideértve a nők munkaerő-piaci részvételének növekedését is; mivel az Európa 2020 stratégia egyik elsődleges célja, hogy több nőt állítson munkába annak érdekében, hogy 2020-ig elérjék a nők foglalkoztatása terén a 75%-os arányt; mivel összehasonlítva a férfiakhoz képest több nő dolgozik részmunkaidős állásban vagy ideiglenes szerződés alapján, és ezért válsághelyzetben őket bocsátják el könnyebben, és mivel fennáll annak a veszélye, hogy a jelenlegi recesszió késleltetni fogja a nemek közötti egyenlőség felé tett előrelépéseket, sőt, akár visszalépéshez is vezethet; mivel a részmunkaidős lehetőségek egyes esetekben és bizonyos időszakokban kedvező hatással lehetnek abból a szempontból, hogy a nők és férfiak össze tudják egyeztetni a munkát, a családot és a magánéletet;
- D. mivel a nemek közötti egyenlőség céljának megvalósításához a nők erőteljesebb politikai képviseletére van szükség; mivel a nők politikai döntéshozatalban való képviselete nem javult lineárisan az elmúlt években – az EU nemzeti parlamentjeiben változatlanul 24% a nők és 76% a férfiak aránya, a női képviselők aránya egyes tagállamokban nem haladja meg a 15%-ot és az összes miniszter csupán 23%-a nő; mivel az Európai Parlament női alelnökeinek száma a 2009–2014-es parlamenti ciklus második felében csökkent;
- E. mivel kezdetben a gazdasági válság főként a férfiak foglalkoztatását sújtotta, az állami kiadások csökkentése azonban várhatóan aránytalan mértékben kihat majd a nők foglalkoztatására és a bérkülönbségre is, tekintve, hogy a közszférában a férfiakhoz képest magasabb a női munkavállalók száma; mivel a nők által dominált különösen kritikus ágazatok az egészségügyi ágazat, az oktatás és a szociális ellátás; mivel fontos, hogy ne csak a foglalkoztatási rátákra fordítsunk figyelmet, hanem az egyenlő foglalkoztatási feltételekre és a minőségre is, ideértve a karrierlehetőségeket és a béreket;
- F. mivel a nők elleni – többek között lelki – erőszak a nők és férfiak közötti egyenlőség egyik fő akadályja és a politikai vezetők annak leküzdésére irányuló intézkedései ellenére egyben az emberi jogok megsértésének egyik leggyakoribb formája az EU-ban; mivel a gazdasági recesszió olyan feltételeket teremt, amelyekhez az intim kapcsolatokon belüli fokozott erőszak társul, és a támogató szolgáltatásokat sújtó megszorító intézkedések miatt az erőszak női áldozatai még a szokásosnál is kiszolgáltatottabbak;
- G. mivel a közgazdászok és a demográfusok (Világbank, OECD, IMF) gazdasági és matematikai modelleket használnak, hogy felhívják a figyelmet a – főként nők által végzett – háztartási termelés gazdasági értékére, valamint arra, hogy a nők GDP-hez való hozzájárulása még nagyobb lenne, ha abba a nem fizetett munkájukat is beszámítanák, ami bizonyítja a nők munkájával szembeni diszkriminációt;
- H. mivel a szociális szolgáltatások, így például a gyermekgondozás területén végrehajtott költségvetési megszorítások még inkább gátolják a nők munkaerő-piaci részvételét;
- I. mivel a gyermek- és idősgondozási szolgáltatásokhoz, valamint az egyéb eltartottak gondozási szolgáltatásaihoz való hozzáférés létfontosságú a nők és férfiak egyenlő munkaerő-piaci, illetve az oktatásban és a szakképzésben való részvétele szempontjából; mivel az otthoni gondozást végzőkkel szemben továbbra is megkülönböztetést alkalmaznak, mivel a nyugdíjba és egyéb jogosultságaikba nem számítják bele munkaéveiket;

(1) HL C 236. E, 2011.8.12., 79. o.

2012. március 13., kedd

- J. mivel 2012 az aktív idősödés és a generációk közötti szolidaritás európai éve, és fontos hangsúlyozni, hogy a magasabb várható életkor miatt több nő él idős korban egyszemélyes háztartásban, mint férfi;
- K. mivel az Európai Parlament 2011 októberében állásfoglalást fogadott el a szülési szabadságról szóló új irányelvre irányuló javaslatról, amely a szülési szabadságot teljes fizetés mellett 20 hétre hosszabbítja meg, és legalább 2 hetes fizetett apasági szabadságot is megállapít;
- L. mivel a tőkéhez való hozzáférés rendkívül korlátozott a banki ágazat válsága miatt, és ez a probléma várhatóan aránytalanul súlyosan érinti majd a női vállalkozókat, mivel a nők egyre gyakrabban folytatnak önálló vállalkozói tevékenységet a munkavégzés és a családi élet hatékonyabb összeegyeztetése érdekében;
- M. mivel a nemek szerinti bontásban megvalósuló adatgyűjtés és -elemzés elengedhetetlen az Európai Unióban a nők és a férfiak közötti egyenlőség megvalósításához;
- N. mivel rendkívül lassú előrelépés figyelhető meg a nemek közötti egyenlőség és különösen a gazdasági egyenlőség elérése terén; mivel a politikai vezetők részéről nemcsak a kérdés elméleti megvitatására van szükség, hanem arra is, hogy az gazdasági stratégiáikban kiemelt helyen szerepeljen;
- O. mivel a nők és a férfiak fizetésében továbbra is nagy az eltérés (egyes esetekben meghaladja a 25%-ot), és a bérszakadék az erőfeszítések és az elért előrelépések ellenére nem csökken, hanem inkább állandósul;
- P. mivel a foglalkoztatás alacsonyabb a vidéki területeken; mivel emellett a nők nagy része nem vesz részt a hivatalos munkaerőpiacon, ezért pedig nincsenek munkanélküliként nyilvántartva, illetve nem szerepelnek a munkanélküliségre vonatkozó statisztikákban sem, ami sajátos pénzügyi és jogi problémákat vet fel a szülési és betegszabadság, a nyugdíjjogosultság megszerzése és a szociális biztonsághoz való hozzáférés terén, továbbá problémákat idéz elő a házasság felbontása esetén; mivel a vidéki térségek hátrányos helyzetben vannak a jó minőségű munkalehetőségek hiánya miatt;
- Q. mivel az Európai Unióban átlagosan 10 háztartásból 3 egyszemélyes háztartás⁷, amelyek többségében – elsősorban idős – nők élnek egyedül, ez az arány pedig növekvő tendenciát mutat; mivel ezek a háztartások kiszolgáltatottabbak, és esetükben fokozottan fennáll a szegénység kockázata, különösen a nehéz gazdasági időkben; mivel az egyszemélyes vagy egy jövedelemből élő háztartások a tagállamok többségében – abszolút és relatív értelemben is – kedvezőtlen elbánásban részesülnek, ami az adózást, a szociális biztonságot, a lakhatást, az egészségügyi ellátást, a biztosítást és a nyugdíjakat illeti; mivel a közpolitikáknak nem szabadna büntetniük az egyéneket azért, mert – önszántukból vagy önkéntelenül – egyedül élnek;
- R. mivel a nők szexuális és reprodukzív egészsége és jogai emberi jogok, amelyeket minden nő számára garantálni kell szociális körülményeiktől, életkoruktól, nemi irányultságuktól vagy etnikai származásuktól függetlenül;
- S. mivel sok nőt sújt többszörös és interszekcionális megkülönböztetés, így például a fogyatékkal élő nőket, a gyermekeket, időseket és fogyatékkal élőket gondozó nőket, az etnikai kisebbségekhez tartozó, különösen roma nőket és a bevándorló nőket, akiket így jobban fenyeget a társadalmi kirekesztés, a szegénység és az emberi jogok szélsőséges megsértése;
- T. mivel a családok az Európai Unióban változatosak, és házasságban élő, nem házas és élettársi kapcsolatban élő szülőkből, különböző nemű szülőkből és azonos nemű szülőkből, egyedülálló szülőkből és nevelőszülőkből állnak, akik a nemzeti és az európai uniók jog alapján egyenlő védelmet érdemelnek;
- U. mivel az Európai Unió Bíróságának a Test-Achats-ügyben hozott ítélete alátámasztja, hogy a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó jogszabályokban pontos, világos és egyértelmű rendelkezésekre van szükség;
- V. mivel a nemek közötti szakadék a családalapítás előtt kisebb, és növekszik, amikor az egyének párt alkotnak; mivel a nők foglalkoztatási rátája először az első gyermekszüléskor csökken, és a munkaerőpiaci hátrányok életük korábbi szakaszaiban halmozódnak fel a gyermekgondozáshoz kapcsolódóan, amely egy későbbi szakaszban átvált az idősek ápolásába, ami gyakran munka mellett is szegénységhez vezet;

2012. március 13., kedd

- W. mivel a nők irányában tett kedvező intézkedések létfontosságúnak bizonyultak a nők teljes körű munkaerő-piaci és általánosságban társadalmi beilleszkedése szempontjából;
- X. mivel a városi területeken élő nőkhöz képest a vidéki térségekben élő nők még nagyobb megkülönböztetéssel és erőteljesebb nemi sztereotípiákkal küzdenek, és e nők foglalkoztatási rátája sokkal alacsonyabb, mint a városokban élőké;
- Y. mivel az emberkereskedelem áldozatai többnyire nők és lányok;

Egyenlő mértékű gazdasági függetlenség

1. felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy házassági, válási és házassági vagyoni jogi törvényeik közvetlen vagy közvetett módon ne képezzenek pénzügyi „csapdát” a házastársak és különösen a nők számára, valamint felkéri őket annak garantálására, hogy a fiatal párok teljes mértékben tudatában legyenek a házasság és a válás jogi és anyagi vonzatainak, illetve arról megfelelő időn belül tájékoztatást kapjanak;
2. felszólítja a tagállamokat, hogy ruházzanak be megfizethető, minőségi szolgáltatást nyújtó gyermek-gondozási intézményekbe, továbbá a betegek, a fogyatékkal élők, az idősek és más eltartottak gondozását végző intézményekbe, gondoskodva arról, hogy ezek a munka és a magánélet összeegyeztetése érdekében a lehető legtöbb ember számára nyújtsanak rugalmas időbeosztású szolgáltatásokat; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy a gyermekeket vagy időseket gondozó férfiak és nők munkája egyéni egészség- és nyugdíjbiztosítási jogok révén elismerésben részesüljön; felkéri a szociális partnereket, hogy terjesszenek elő konkrét kezdeményezéseket a gondozással kapcsolatos szabadság ideje alatt szerzett ismeretek hitelesítésére;
3. felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek lépéseket az egyénre szabott szociális biztonsági rendszerek irányába annak érdekében, hogy növeljék a nők egyéni önállóságát és erősítsék a nők társadalmi pozícióját;
4. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy kidolgozzák a megosztott felelősségvállalás jogi fogalmát a nők jogainak mezőgazdasági ágazaton belüli teljes körű elismerése, valamint a szociális biztonság terén a megfelelő védelem és munkájuk elismerésének biztosítása érdekében, továbbá hangsúlyozza annak szükségességét, hogy módosítsák az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapról (EMVA) szóló rendeletet annak érdekében, hogy az Európai Szociális Alaphoz (ESZA) hasonlóan tevőleges intézkedést lehessen tenni a nőkért a 2014–2020-as következő programozási időszakban, ami lehetséges volt a korábbi időszakokban, a jelenlegiben azonban nem, mivel ezek az intézkedések rendkívül jótékony hatással lesznek a vidéki területeken élő nők foglalkoztatására;
5. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki javaslatokat a bejegyzett élettársi kapcsolat és az azonos neműek közötti házasság Európa-szerte történő kölcsönös elismerésére vonatkozóan azon országok között, amelyek már bevezették a vonatkozó jogszabályokat, ezáltal biztosítva az egyenlő bánásmódot a munkavégzés, a szabad mozgás, az adózás és a szociális biztonság terén, egyúttal oltalmazva a családok jövedelmét és a gyermekeket;
6. üdvözli az önálló vállalkozói tevékenységet folytató férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló 2010/41/EU irányelv elfogadását, és felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák annak teljes körű és időben történő végrehajtását;
7. sajnálja, hogy egyes tagállamok a „család” tekintetében korlátozó fogalom meghatározást vezettek be annak érdekében, hogy megtagadják a jogi védelmet az azonos nemű pároktól és gyermekeiktől; emlékeztet arra, hogy az uniós jogot az Európai Unió Alapjogi Chartájával összhangban a nemi vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés nélkül kell alkalmazni;
8. hangsúlyozza, hogy a költségvetéseknek a nemek közötti egyenlőség figyelembe vétele nélküli konszolidálása azzal a kockázattal jár, hogy a munkaerőpiacon fokozódik a nemek közötti szegregáció, a nők körében gyakoribbá válik a bizonytalan munka, nő a nemek közötti bérszakadék, a szegénység egyre inkább elnőiesedik, a gondozás és a munkavégzés összeegyeztetése pedig egyre nehezebbé válik;
9. felszólítja a Tanácsot, hogy a szülési szabadságról szóló irányelv módosításával kapcsolatos európai parlamenti álláspont alapján lépjen tovább, különös tekintettel a nemrégiben szült nők fizetésére, ezen időszak alatt is biztosítva a nők folyamatos gazdasági függetlenségét;
10. felszólítja a tagállamokat, hogy aktívan mozdítsák elő és szorosan kövessék figyelemmel a szociális partnerek szülői szabadságról szóló keretmegállapodásának végrehajtását, különösen az át nem ruházható időszak tekintetében, továbbá biztosítsák, hogy minden akadály elháruljon a férfiak általi igénybevétele arányának növelése elől;

2012. március 13., kedd

11. hangsúlyozza, hogy a jövedelem, valamint a fizetett, minőségi foglalkoztatás jelenti a kulcsot a nők gazdasági függetlenségéhez, valamint a társadalom egészét tekintve a férfiak és a nők közötti nagyobb egyenlőséghez;
12. felszólítja a tagállamokat és a szociális partnereket, hogy különösen a női munkavállalókat vonják be az Európai Bizottsága által az európai munkaerőpiac kiemelt növekedési szegmensének tekintett zöld munkahelyekhez kapcsolódó képzésbe és szakképzésbe;
13. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy elemezzék és számolják fel azokat az akadályokat, amelyek a roma nők munkaerőpiacra való (újbóli) belépése, valamint önálló vállalkozói tevékenysége előtt állnak, és helyezzenek kellő hangsúlyt a nők szerepére a perifériára került romák társadalmi szerepének erősítésében és a vállalkozások indításában;
14. a nők vállalkozókészségének támogatására irányuló nemzeti és európai szintű fellépéseket szorgalmaz, amely kiterjed a képzési lehetőségek megteremtésére, a szakmai és jogi tanácsadás kiépítésére, valamint a köz- és magánfinanszírozáshoz való hozzáférés megkönnyítésére;
15. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nemi szempontú hatásvizsgálatok keretében értékeljék a gazdasági és pénzügyi válság nemi vonatkozású hatásait és a későbbi, nemi kérdésekre érzékeny költségvetési intézkedéseket;
16. felszólítja a tagállamokat, hogy a 2007–2013-as időszakra szóló strukturális alapok jelenlegi kiadásait a gondozási szolgáltatások kialakításába fektessék, hogy a nők és a férfiak számára egyaránt lehetővé tegyék a munka és a magánélet összeegyeztetését;

Egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazás

17. megjegyzi, hogy az elmúlt évek számtalan kampánya, célkitűzése és intézkedése ellenére a nemek közötti tág bérszakadék továbbra is konokul tartja magát, a nők Unió-szerte átlagosan 17,5 %-kal kevesebbet keresnek, mint a férfiak, és az elmúlt néhány évben csupán elenyésző mértékben sikerült csökkenteni a nemek közötti bérszakadékot; felszólítja a tagállamokat, hogy e szakadék csökkentése érdekében tegyenek további erőfeszítéseket a hatályos uniós rendelkezések végrehajtására;
18. többrétű stratégiát kér az uniós intézményektől, a tagállamoktól és a szociális partnerektől a nemek közötti tartós bérszakadék problémájának kezelésére, amely az azonos munkáért, azonos képzettség mellett a nőknek és a férfiaknak járó azonos díjazás tekintetében az egyenlő bérre és a bérszakadék minden tagállamban 10 százalékponttal való csökkentésére irányuló célt foglal magában, és üdvözli az Európai Bizottságnak az egyenlő díjazás európai napja elindítására irányuló kezdeményezését; sajnálja, hogy a 2008. november 18-i európai parlamenti állásfoglalás és annak ajánlásai elfogadása óta a Bizottság nem terjesztett elő jogalkotási javaslatot;
19. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy foglalkozzanak a nemek közötti bérszakadék közvetlen következményeként kialakuló nemek közötti nyugdíjszakadékkal, és vizsgálják meg az új nyugdíjrendszernek a nők különböző csoportjaira gyakorolt hatását, különös tekintettel a részmunkaidős és a nem szabványos szerződésekre;
20. felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak célzott intézkedéseket a szociális foglalkozások helyzetének javítása és igazságosabb pénzügyi értékelése érdekében; úgy véli, hogy a nevelési és a gondozási tevékenységeknek pénzügyileg egyenrangúnak kell lenniük más szakmai tevékenységekkel, és hogy nem jelenthet pénzügyi hátrányt, ha a férfiak és a nők szociális tevékenységek végzése mellett döntenek;
21. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a gazdasági válság és a költségvetési megszorítások elmélyítik a problémát, mivel ezekben a nők aránytalanul súlyosan érintettek, ezért felszólítja a tagállamok kormányait és a szociális partnereket egy cselekvési terv, valamint konkrét, ambiciózus célok kidolgozására;
22. felszólítja a tagállamokat, hogy használják ki jobban a magas képzettségű női migránsok ismereteit, és hogy a képességvesztés megelőzése érdekében valamennyi női munkavállaló számára biztosítsanak hozzáférést oktatáshoz és képzéshez, ezen belül a nyelvtanfolyamokhoz is, valamint biztosítsanak egyenlő munkakörülményeket és segítsék elő a migránsok beilleszkedését; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fordítsanak figyelmet a migráns nőknek szóló intézkedések elfogadására, és ösztönzi a nem kormányzati szervezetekkel és a migráns nők szervezeteivel a társadalmi beilleszkedésüket célzó politikákról és intézkedésekről folytatott konzultációt;
23. aggodalmát fejezi ki az egyes tagállamokban meglévő jogszabályok miatt, amelyek női munkaerő felvételekor nem tiltják meg kifejezetten a munkáltatóknak azt, hogy előre aláírt felmondóleveleket kérjenek, ami az anyaság védelméről szóló törvényeket próbálja megkerülni;

2012. március 13., kedd

Egyenlő arányú részvétel a döntéshozatalban

24. úgy véli, hogy a nők európai munkaerő-piacon való aktív részvétele és teljes körű beilleszkedése nemcsak az üzleti tevékenységre van kedvező hatással, hanem összességében a gazdaság és a társadalom számára is előnyös, továbbá az alapvető jogokat és a demokráciát érintő kérdés: a frissen végzett egyetemi diplomások 60%-a nő, jóllehet a nők továbbra is alulreprezentáltak a gazdasági döntéshozatali pozíciókban;

25. sajnálja, hogy a gazdasági fellendítés projektjei elsősorban a túlnyomórészt férfiakat alkalmazó munkahelyekre vonatkoznak; felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy az Európa 2020 stratégia és a nemzeti reformprogramok végrehajtása során következetesen foglalkozzanak a nemek egyenlőségének kérdésével és kezeljék kiemelt prioritásként a nők munkaerő-piaci részvétele előtt álló akadályok felszámolását, külön hangsúlyt helyezve a fogyatékossgal élő nőkre, a bevándorló és etnikai kisebbséghez tartozó nőkre, az 54 és 65 év közötti nőkre, illetve a roma nőkre; felhívja a figyelmet arra, hogy a munka és a családi élet közötti helyes egyensúly megtalálása és a pénzügyi függetlenség elérése érdekében a nőknek hozzá kell férniük a foglalkoztatás rugalmas formáihoz, többek között a távmunkához; megjegyzi, hogy a nők nincsenek eléggé képviselve a várhatóan növekedésnek induló ágazatokban, mint például a megújuló-energia-ágazat, a tudományos és technológiaintenzív munkahelyek, ezért kéri a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki olyan foglalkoztatási politikát, amely figyelmet fordít a férfiak és nők ezen új ágazatokban való kiegyensúlyozott képviselésére;

26. kéri, hogy támogassák azokat a kezdeményezéseket és kampányokat, amelyek a női munkavállalók gyenge hatékonyságával és vezetői készségeik hiányával kapcsolatos sztereotípiák felszámolására irányulnak; azt is kéri, hogy támogassák a nőket a karrierfejlesztésben és a vezetői beosztások elérésére irányuló erőfeszítéseikben;

27. sajnálja, hogy a nők gazdasági döntéshozatalban való részvételéről szóló, 2012. évi európai bizottsági jelentésben ismertetettek szerint a nők vállalati testületeken belüli létszámára vonatkozóan továbbra sem történt előrelépés; megállapítja, hogy az EU-ban a legfontosabb tőzsdén jegyzett vállalatok vezetői közül átlagosan csupán 13% nő, és csak 3%-os a női vállalati elnökök aránya;

28. felszólítja a Bizottságot, hogy minél hamarabb ismertessen átfogó és naprakész adatokat a nők képviselési arányáról az Unió minden vállalatípusában, valamint az üzleti szektor által hozott, illetve a tagállamok által a nők képviselési arányának növelése érdekében nemrégiben elfogadott kötelező és nem kötelező jellegű intézkedésekről; megjegyzi, hogy a nők gazdasági döntéshozatalban való részvételéről szóló bizottsági jelentés szerint nem megfelelőek; üdvözlö a gazdasági döntéshozatalban a nemek közötti egyensúly fokozására irányuló intézkedésekről szóló konzultáció bejelentését; csalódottságát fejezi ki azonban, hogy a Bizottság tartózkodik az azonnali jogalkotási intézkedések megtételétől, amire kötelezettséget vállalt, ha a célkitűzések nem teljesülnek, úgy ítéli meg, hogy a 2011-ben elért csekély haladás az egyszerű konzultációnál sokkal konkrétabb intézkedéseket tesz szükségessé; ezért megismétli 2011-ben tett felhívását, miszerint 2012-ig javaslatot kell tenni olyan jogszabályokra – többek között kvótákra –, amelyek célja, hogy 2015-re 30 %-kal, 2020-ra pedig 40 %-kal növeljék a nők részvételi arányát a vállalatirányítási testületekben, mindeközben figyelembe véve a tagállamok feladatait, valamint gazdasági, strukturális (azaz a vállalatok méretéhez kapcsolódó), jogi és regionális sajátosságait;

29. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak – elsősorban jogalkotás útján – kötelező célokat megállapító intézkedéseket kell elfogadniuk, amelyek biztosítják a nők és férfiak kiegyensúlyozott arányát a vállalkozásokon, a közigazgatáson és a politikai szervezeteken belüli felelős beosztások tekintetében; utal Norvégia, Spanyolország, Németország, Olaszország és Franciaország sikeres példájára;

30. emlékeztet arra, hogy a 2014-es európai választások, amelyeket a következő Európai Bizottság kinevezése és az európai intézményeken belüli vezető igazgatási posztokra tett jelölések követnek, uniós szinten esélyt jelentenek a paritásos demokrácia irányába történő elmozdulásra;

31. felszólítja a tagállamokat az egyenlőség támogatására azáltal, hogy egy női és egy férfi jelöltet is állítanak az európai biztosi tisztségre; felszólítja a Bizottság jelölt elnökét, hogy a Bizottság megalakításakor törekedjen az egyenlőségre; felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa nyilvánosan ezt az eljárást;

32. rámutat, hogy a választási kvóták használata kedvező hatással van a nők képviselésére, és üdvözlö a Franciaországban, Spanyolországban, Belgiumban, Szlovéniában, Portugáliában és Lengyelországban bevezetett, jogszabályba iktatott paritásos rendszereket és nemi kvótákat; felszólítja azokat a tagállamokat, ahol a nők különösen alulreprezentáltak a politikai pártokban, hogy mérlegeljék ezekkel egyenértékű intézkedések bevezetését;

2012. március 13., kedd

33. üdvözlí a női parlamenti bizottsági elnökök számának és a női európai parlamenti képviselők számának jelentős emelkedését a 2009–2014-es jogalkotási ciklusban, azonban sajnálja, hogy a női európai parlamenti alelnökök száma csökkent a ciklus második felében; ezért az alelnöki tisztségek tekintetében a nemek közötti tökéletes egyensúly megteremtését célzó intézkedéseket javasol;

34. felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék a nők vállalkozókésztségét, és biztosítsanak pénzügyi támogatást, szakmai iránymutatást és képzést, saját vállalkozás létrehozására biztatva ezzel a nőket;

Méltóság, sérthetlenség és a nemi alapú erőszak megszüntetése

35. sürgeti a Bizottságot, hogy a nemi alapú erőszak elleni cselekvési programjaiba foglalja bele a homofób és transzfób erőszakot és zaklatást;

36. üdvözlí a nők, férfiak és gyermekek elleni erőszak leküzdésére irányuló uniós és nemzeti szintű erőfeszítéseket, mint például az európai védelmi határozat, az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló irányelv, valamint a sértettek jogainak Unión belüli megszilárdítására irányuló jogalkotási csomag, de hangsúlyozza, hogy ez a jelenség továbbra is jelentős, megoldatlan problémát jelent; felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el és hajtsanak végre a nők elleni erőszak minden válfajának (ideértve a nemi erőszakot, a testi és lelki bántalmazást, a családon belüli erőszakot, a zaklatást) megelőzését szolgáló politikákat, és kiemeli, hogy a nemi erőszak elleni küzdelmet be kell építeni az Európai Unió kül- és fejlesztési együttműködési politikájába; hangsúlyozza, hogy fel kell mérni az EU-ban elkövetett, nemi erőszakkal járó bűncselekmények problémájának valódi kiterjedését; rámutat az ezen a területen a nemi erőszak európai megfigyelőközpontja által végzett fontos munkára, és ennél fogva kéri, hogy a megfigyelőközpont mielőbb kezdje el működését;

37. megismétli, hogy a Bizottságnak egy, az egész Unióra kiterjedő stratégiát kell előterjesztenie a nők elleni erőszak felszámolása érdekében, ideértve egy a nemi alapú erőszak elleni büntetőjogi jogalkotási eszközt, ahogyan ezt a Parlament több állásfoglalásában is kérte; felszólítja a Bizottságot, hogy 2015-öt nyilvánítsa a nők elleni erőszak felszámolásának európai uniós évévé,

38. arra biztatja a tagállamokat, hogy hozzanak létre a munkahelyi zaklatással és pszichoterrorral (mobbing) kapcsolatos tájékoztató programokat, hogy azok a nők, akik ilyen bánásmóddal szembesülnek, hatékony ellenintézkedést hozhassanak;

39. a családon belüli erőszak kiterjed a szexuális, fizikai és pszichológiai erőszakra is; rámutat arra, hogy a nemi erőszak minden évben számos halálos áldozatot követel Unió-szerte, ezért megfelelő intézkedéseket kér, hogy ezt közbiztonságot érintő kérdésként kezeljék, ne pedig családon belüli magánügyként és az emberi jogok megsértéseként, azáltal, hogy biztosítják többek között a megelőzés, a jogi védelem és a segítségnyújtás különböző formáihoz való hozzáférést – a zaklatás esetében is;

40. elégedettségét fejezi ki az európai védelmi határozatról szóló irányelv nemrégiben történt elfogadásával kapcsolatban, amelynek célja például a nemi erőszak áldozatainak védelme, és felkéri a tagállamokat, hogy azt a határidő előtt ültessék át nemzeti jogukba, hogy az európai védelmi rendelet megfelelően működhessen;

41. ezzel összefüggésben felhívja a figyelmet a sértettek védelmére vonatkozó intézkedéscsomagra; felszólítja a tagállamokat, hogy e csomag részeként célzott intézkedésekkel és erőforrásokkal lépjenek fel a nők elleni erőszak valamennyi formájával szemben, ideértve a családon belüli erőszakot, a nemi erőszakot, a zaklatást, az úgynevezett becületgyilkosságokat, a női nemi szervek megcsonkítását, a kényszerházasságokat és az erőszak egyéb formáit, valamint az egyéni jogok megsértését;

42. felszólítja a tagállamokat, hogy vezessenek be rehabilitációs és pszichológiai programokat a testi bántalmazást elkövetők számára, ami csökkentené az ilyenfajta bántalmazás gyakoriságát; felhívja továbbá a figyelmet az agresszív magatartás terjedésére a lányok körében;

43. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy hajtsa végre a nemek közötti egyenlőségnek a Közös Európai Menekültügyi Rendszerben történő általános érvényesítésére vonatkozó kötelezettségvállalását;

44. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a tagállamok, valamint a regionális és helyi hatóságok az ESZA-hoz vagy a PROGRESS programhoz hasonló eszközök alkalmazásával tegyenek intézkedéseket a nemi erőszak áldozatává vált nők ismételt munkaerő-piaci beilleszkedésének elősegítése érdekében;

2012. március 13., kedd

45. rámutat arra, hogy a társadalmi és gazdasági függetlenség, valamint a szexuális és reprodukív egészséghez fűződő autonómia és a partnerválasztási szabadság növelése fontos előfeltétele az erőszak elleni küzdelemnek;

46. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az egészségügyben az uniós egészségügyi politikák alapvető részeként ismerjék el a nemi dimenziót, valamint a nemek és a különböző életkorúak közötti egyenlőség általános érvényesítésével, valamint az uniós és a nemzeti egészségügyi politikák keretében hozott konkrét nemi vonatkozású intézkedésekkel még inkább fokozzák erőfeszítéseiket egy kettős stratégia elfogadása érdekében;

47. megismétli a szexuális és reprodukív egészséghez fűződő jogokra vonatkozó álláspontját, az Európai Unióban 2009 és 2010 viszonylatában a nők és férfiak közötti egyenlőségről szóló, 2010. február 10-i és 2011. március 8-i állásfoglalásokban kimondottaknak megfelelően; e tekintetben aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a közelmúltban egyes tagállamokban csökkentették a családtervezésre és szexuális nevelésre szánt pénzeket, valamint korlátozták a szexuális és reprodukív egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférést, különösen ami a várandósság és az anyaság védelmét, valamint a biztonságos és legális abortuszt illeti; hangsúlyozza, hogy minden nőnek szabadon kell rendelkeznie saját szexuális és reprodukív jogaival, ideértve a megfizethető, jó minőségű fogamzásgátláshoz való hozzáférést is;

48. aggodalmát fejezi ki a HIV/AIDS és egyéb szexuális úton terjedő betegségek egyre növekvő előfordulása miatt, különösen a nők körében; rámutat, hogy az új HIV-fertőzöttek 45 %-a 15 és 24 év közötti fiatal nő és lány; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy a HIV/AIDS leküzdését célzó stratégiájában helyezzen fokozott hangsúlyt a megelőzésre, és a szexuális felvilágosítás, valamint az óvszerekhez és a HIV-tesztekhez való ingyenes hozzáférés beépítése révén hívja fel a figyelmet a szexuális úton terjedő betegségek veszélyére és csökkentse a jövőben a HIV-fertőzések számát;

49. kéri, hogy indítsanak európai és tagállami szintű eszmecserét a női és férfi szerepekkel kapcsolatos sztereotípiák felszámolása érdekében; e tekintetben hangsúlyozza annak fontosságát, hogy előmozdítsuk a női méltóságot tiszteletben tartó nőábrázolást/nőképet, és hogy küzdjünk a kitarító nemi sztereotípiák ellen, különösen ami a lealacsonyító ábrázolások túltengését illeti, teljes mértékben tiszteletben tartva egyúttal a sajtószabadságot és az önkifejezés szabadságát;

50. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy a nemek közötti egyenlőség érvényesítésére vonatkozó követelmény részeként minden szakpolitikájukban fordítsanak külön figyelmet a különleges szükségletekkel rendelkező nőkre;

51. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy fordítsanak különös figyelmet a nők leginkább kiszolgáltatott csoportjaira; a fogyatékossgal élő nők, az idősebb nők, az alacsony képzettségű vagy képzetlen nők, az eltartottakért felelős nők, a kisebbségekhez tartozó és a bevándorló nők sajátos csoportokat alkotnak, amelyeknek a körülményeikhez igazodó intézkedésekre van szükségük;

52. felkéri az esélyegyenlőségért felelős nemzeti, regionális és helyi szerveket, hogy fogadjanak el egy olyan integrált megközelítést, amelyek javítják az általuk a többszörös megkülönböztetéssel összefüggő esetekre adott válaszokat és azok kezelését; hangsúlyozza továbbá, hogy e szerveknek képzést kellene kínálniuk a bírúk, az ügyvédek és a személyzet számára, hogy felismerhessék, előre jelezhessék és kezelhessék a többszörös megkülönböztetéssel összefüggő eseteket;

Nemek közötti egyenlőség az Unió határain kívül

53. kéri, hogy a nőket megillető emberi jogokat és ezek tényleges gyakorlásának lehetőségét sorolják a legfontosabb kérdések körébe az EU külső politikáiban; kéri továbbá az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről szóló 2011/36/EU irányelv végrehajtását;

54. aggódik – mindamelltt, hogy üdvözli a dél-mediterrán országok körében a nagyobb demokrácia és szabadság irányába tett lépéseket – amiatt, hogy a nők jogai az arab tavasz nyomán a gyakorlatban tovább gyengülnek majd; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egyedi támogatási intézkedéseket ezekben az országokban a nemek közötti egyenlőség érdekében;

55. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a világ egyes részein még mindig háborús fegyverként alkalmazzák a nemi erőszakot; felszólítja az Európai Uniót, hogy e jelenséget az Európai Külügyi Szolgálaton keresztül vegye fel politikai programjának prioritásai közé;

56. megjegyzi, hogy idén a világ népessége elérte a 7 milliárd főt; meggyőződése, hogy a nemek közötti egyenlőségnek és a családtervezésnek a politikai programok legfontosabb kérdései között kell szerepelnie;

2012. március 13., kedd

57. aggodalmát fejezi ki a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása terén tapasztalt lassú előrelépés miatt – különös tekintettel az anyák egészségének javítására irányuló ötödik célra –, továbbá amiatt, hogy az anyák halandósági rátájának háromnegyed résszel való csökkentése érdekében tett előrelépések a várakozásoktól messze elmaradnak, azon cél megvalósítása pedig, miszerint 2015-re elérhetővé válik a reprodukív egészséghez való egyetemes hozzáférés, továbbra is igen távoli; megjegyzi, hogy naponta még mindig mintegy 1 000 nő hal bele olyan terhességi vagy szülési komplikációkba, amelyek teljes mértékben elkerülhetők lettek volna;

58. sürgeti a politikai és vallási vezetőket, hogy nyilvánosan is vessék latba befolyásukat az ötödik millenniumi fejlesztési cél érdekében, valamint támogassák a modern szexuális és reprodukív egészségügyi szolgáltatásokat;

59. felhívja a tagállamokat, hogy tartsák fenn a millenniumi fejlesztési célokra irányuló politikai és pénzügyi támogatásukat, sőt a gazdasági hanyatlás ellenére is fokozzák az ötödik cél elérésére tett erőfeszítéseiket;

60. üdvözli az ENSZ nemrégiben hozott döntését, amellyel október 11-ét a leánygyermek napjává nyilvánítja, ami hatékony módszere annak, hogy felhívják a figyelmet a lányok különleges szükségleteire és jogaira, és szót emeljenek amellett, hogy határozottabb fellépéssel és befektetéssel lehetővé tegyék a lányok számára, hogy a nemzetközi emberi jogi normákkal és kötelezettségekkel – többek között a millenniumi fejlesztési célokkal – összhangban teljes mértékben kibontakozhassanak;

61. emlékezteti az Európai Bizottságot és a tagállamokat az ENSZ Biztonsági Tanácsa által elfogadott, a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. sz. határozat végrehajtására vonatkozó kötelezettségvállalásukra, és sürgeti, hogy az uniós humanitárius segély biztosítását ténylegesen függetlenítsék az USA által a humanitárius segély tekintetében megszabott korlátozásoktól, különösen a fegyveres konfliktusokban nemi erőszak áldozatává váló nők és lányok számára az abortuszhoz való hozzáférés biztosítása révén;

Irányítás

62. felszólítja a hivatalba lépő Tanácsot, hogy engedjen szabad utat a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvnek, hogy annak elfogadására sor kerülhessen a dán soros elnökség idején;

63. kéri az Európai Bizottságot, hogy mutasson fel eredményeket az Európai Parlament stockholmi cselekvési tervre vonatkozó állásfoglalásával kapcsolatban;

64. felszólítja a Bizottságot, hogy a jogbiztonság javítása érdekében a jövőbeni jogszabályokban vegye figyelembe a Test-Achats-ügy következményeit, különösen és sürgősen a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK irányelvvel kapcsolatban;

65. felszólítja a Tanácsot, hogy az EU 2014–2020-as időszakra szóló többéves pénzügyi keretéről folyó tárgyalások keretében az uniós költségvetési folyamatba építse be a nemi szempontokra érzékeny költségvetés-készítést, és a bel- és külpolitikák tekintetében egyaránt garantálja a nők jogaival és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos tevékenységekre – többek között a nők elleni erőszak leküzdésére – fordított uniós források kiszámíthatóságát és ezek szintjének megőrzését;

66. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a tagállamok részéről nem történt előrelépés a szülési és apasági szabadságra vonatkozó jogszabályok aktualizálása terén, és felszólít egy kiegyensúlyozott kompromisszumra az EU jövőbeli dán soros elnökségével azzal a céllal, hogy 2012 első felében sor kerülhessen annak elfogadására, válaszolva az európai családok és az európai gazdaság igényeire; felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatokat az idős vagy beteg családtagok ellátásához szükséges ápolási szabadság megoldásaira vonatkozóan;

67. felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő átfogó közleményt az egyszemélyes háztartások helyzetéről az EU-ban, amelyben szakpolitikai javaslatokat fogalmaz meg a tisztességes bánásmód elérésére vonatkozóan olyan területeken, mint az adózás, a szociális biztonság, a lakhatás, az egészségügyi ellátás és a nyugdíjak, a szakpolitikai semlegesség elvére alapozva a háztartások összetételét illetően;

68. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy nemek szerinti bontásban gyűjtsenek, elemezzenek és tegyenek közzé megbízható statisztikai adatokat, hogy megfelelően el lehessen végezni a nők és férfiak közötti egyenlőségre vonatkozó bizottsági stratégia (2010–2015) értékelését és napra készre tételét, illetve hogy nyomon lehessen követni a nemek közötti egyenlőség valamennyi politikában való érvényesülését;

2012. március 13., kedd

69. megismétli a Bizottsághoz intézett felhívását, miszerint a nemek közötti egyenlőségről szóló ütemterv mintájára dolgozzák ki az LGBTI-személyek egyenlőségére vonatkozó ütemtervet;

70. mélységesen aggasztónak találja az arról érkező médiatudósításokat, hogy az emberkereskedelem áldozatait segítségnyújtás helyett bűnözőként kezelik, és felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja ki az emberkereskedelem, a szexuális rabszolgaság és a kényszerprostitúció áldozataival szemben tanúsított bánásmódot a tagállamokban;

71. felhívja a figyelmet a tagállamok nemek közötti egyenlőséget érintő intézményi mechanizmusainak helyzetére, hogy a gazdasági visszaesés, a folyamatban lévő reformok és más szerkezetátalakítások ne gyakoroljanak különösen kedvezőtlen hatást ezekre a mechanizmusokra, amelyek nélkül nem valószínű, hogy a férfiak és a nők közötti egyenlőség horizontális prioritása annak irányítási sajátosságaival együtt eredményes lehet;

72. rámutat, hogy javítani kell a nemi szempontok figyelembe vételére irányuló folyamatokban való együttműködés lehetőségeit és a női szervezetek bevonását a résztvevők közé, valamint még inkább be kell vonni általánosságban a civil társadalmat;

*

* *

73. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A nők részvétele a politikai döntéshozatalban

P7_TA(2012)0070

Az Európai Parlament 2012. március 13-i állásfoglalása a nők részvétele a politikai döntéshozatalban – minőség és egyenlőség (2011/2295(INI))

(2013/C 251 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, különösen annak 2. cikkére és 3. cikkének (3) bekezdésére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára, különösen annak 21. és 23. cikkére,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára (1948),
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979-ben elfogadott ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel a negyedik Nőügyi Világkonferencián 1995. szeptember 15-én elfogadott pekingi nyilatkozatra és cselekvési platformra, továbbá az ENSZ ezt követő Peking+5 (2000), Peking+10 (2005) és Peking+15 (2010) különleges ülésein elfogadott záródokumentumokra,
- tekintettel a Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottság 2006-ban elfogadott, „A nők és férfiak egyenlő részvétele a döntéshozatal minden szintjén” című következtetéseire,
- tekintettel az 1996–1999-es pekingi cselekvési platform kritikusan aggályos területeivel kapcsolatban a nők helyzetére vonatkozóan 1997 februárjában elfogadott, 1997/2. számú közös bizottsági következtetésekre,